

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 897/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиле Д.Ј.Г. из П., чији је пуномоћник Д.Ж., адвокат из П., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Више јавно тужилаштво у Пожреву, коју заступа Републички јавни правобранилац – Одељење у Пожреву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3200/14 од 02.12.2014. године, у седници већа од 26.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3200/14 од 02.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожреву П1 бр. 145/2013 од 29.04.2014. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади материјалну штету због мање исплаћених зарада за период од 01.01.2010. године до 05.09.2011. године и неисплаћених плата од 05.09.2011. године до 01.10.2011. године, укупно 1.787.647,97 динара са припадајућом законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилци на износе наведене изреком уплати доприносе обавезног пензијског и инвалидског осигурања Републичком Фонду ПИО. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци исплати накнаду штете на име неискоришћеног годишњег одмора за 2010. годину и 2011. годину, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади нематеријалну штету на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа у износу од 1.000.000,00 динара, и на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење износ од 500.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужилце за исплату законске затезне камате на износе досуђене ставом четвртим изреке почев од дана подношења тужбе до пресуђења. Ставом шестим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади парничне трошкове у износу од 416.475,94 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3200/14 од 02.12.2014. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим тачка 1. изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става трећег изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиље да јој тужена исплати износ од 124.549,17 динара са припадајућом законском затезном каматом на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2010. годину. Ставом другим тачка 2. изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става четвртог изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 1.000.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим тачка 3. изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става четвртог изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиље и тужена обавезана да јој накнади штету због повреде права на правично суђење у износу од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.04.2014. године па до исплате, а за разлику од овако досуђеног износа до досуђеног износа по овом основу у ставу четвртог изреке првостепене пресуде, са припадајућом законском затезном каматом, за износ за још 420.000,00 динара, тужбени захтев тужиље је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке укинута је првостепена пресуда у делу става трећег изреке у односу на накнаду штете за неискоришћени годишњи одмор за 2011. годину са припадајућом законском затезном каматом, и у ставу шестом изреке и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде у ставу другом тачка 3. изреке у усвајајућем делу, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 13.03.2013. године тужиља је тражила накнаду материјалне и нематеријалне штете у укупном износу од 3.838.442,86 динара. Побијана другостепена пресуда донета је 02.12.2014. године.

Будући да је другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП, на ревизијски цензус примењује се новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП, по којој ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Ревизија тужене није дозвољена по основу члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, којим је између осталог прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. У конкретном случају, ревизијом побијаним делом другостепене пресуде

преиначена је првостепена пресуда само у односу на накнаду нематеријалне штете због повреде права на правично суђење преко износа од 80.000,00 динара до износа од 500.000,00 динара, а будући да је износ од 80.000,00 динара већ био досуђен првостепеном пресудом за овај вид нематеријалне штете, преиначење је извршено у корист туженог, па би право на ревизију по основу овог преиначења могла користити само тужиља.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**